

DECIZIE nr. 3617/30.10.2017

privind contestația formulată de SV înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr.
TMR_DGR 26441...../15.06.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Inspecția Fiscală cu adresa ARG_AIF nr./13.06.2017, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR/15.06.2017 asupra contestației formulate de

SV

CNP:

cu domiciliul în Jud.Timiș

cu domiciliul procesual ales la Societatea Civilă de Avocați din Jud. Timiș

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Activitatea de Inspecție Fiscală sub ARG_AIF nr...../23.05.2017 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub TMR_DGR/15.06.2017.

Petentul SV formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr./28.02.2017, Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr...../28.02.2017 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș și a Deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../25.04.2017, nr..... /21.04.2017 și nr...../25.04.2017 emise de AJFP Timiș – Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare.

Ulterior formulării contestației, deoarece competența de soluționare a capetelor de cerere formulate împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../25.04.2017, nr...../21.04.2017 și nr...../25.04.2017 emise de AJFP Timiș – Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare, nu a aparținut organului emitent al Deciziei de impunere nr./28.02.2017 respectiv A.J.F.P Timiș - Inspecție Fiscală, acesta a transmis, Serviciului Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare din cadrul AJFP Timiș o fotocopie a contestației formulată de SV în vederea întocmirii referatului cu propuneri de soluționare a contestației pentru aceste capete de cerere.

La data de 23.10.2017, cu adresa nr...../23.10.2017, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../26.10.2017, A.J.F.P. Arad – Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare a transmis organului competent în soluționarea contestației,

referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr..... din 23.10.2017 cu privire la capetele de cerere privind Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../25.04.2017 și Deciziile nr...../21.04.2017 și nr...../25.04.2017.

Suma totală contestată este de **xxxxx lei** și reprezintă:

- taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de **xxxxxxx lei**, pentru perioada 01.09.2010 - 30.08.2016, prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr./28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- contribuția socială de asigurări sociale de sănătate (CASS) stabilită suplimentar în sumă de **xxxxxx lei**, pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2012 prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr...../28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- impozit pe venit aferent anului 2010 în suma de **xxxxxx lei** stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.../28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- impozit pe venit aferent anului 2011 în suma de **xxxxxx lei** stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr...../28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- impozit pe venit aferent anului 2012 în suma de **xxxxxx lei** stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr...../28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **xxxxxx lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./21.04.2017 emisă A.J.F.P. Timiș - Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare;

- penalități de întârziere în sumă de **xxxxxx lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./25.04.2017 emisă A.J.F.P. Timiș – Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare;

- dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **xxxxxxx lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./25.04.2017 emisă A.J.F.P. Timiș - Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare.

În condițiile în care exemplarul contestației aflat la dosarul cauzei nu a fost semnat de petent sau de către împuternicitul acestuia, cu adresa nr...../09.08.2017, în temeiul art. 269 alin.1 lit. e din Codul de procedura fiscală, DGRFP Timișoara a solicitat reprezentantului legal al petentului depunerea la dosarul cauzei a originalului contestației formulate purtând semnătura persoanei îndreptățite. Cu adresa FN din 31.08.2017, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr...../19.09.2017, reprezentantul legal al petentului a transmis la dosarul cauzei contestația administrativă, în original, purtând semnătura reprezentantului convențional – Societatea Civilă de Avocați, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziilor de impunere nr./28.02.2017 emise de Inspekția Fiscală din cadrul A.J.F.P. Timiș, respectiv data de 27.03.2017, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. De asemenea, în raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./21.04.2017, Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./25.04.2017 și Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./25.04.2017 emise A.J.F.P. Timiș - Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziilor contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petentul formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspekția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr./28.02.2017, Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr...../28.02.2017 emise de Activitatea de Inspekție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș și a Deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../25.04.2017, nr...../21.04.2017 și nr...../25.04.2017 emise de AJFP Timiș – Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare, considerându-le nelegale pentru următoarele motive:

Pentru anul 2010, petentul susține că veniturile realizate din valorificarea produselor agricole obținute în anul agricol 2009 – 2010, din exploatarea sumei de xxxxxx ha teren agricol, au fost de xxxxxxxx lei, venituri care afirmă că, au fost înregistrate în evidența contabilă și declarate la organul fiscal prin declarația 200, depusă în termenul legal.

Susține că, estimarea producției agricole din anul 2010, pe considerentul că, cantitățile de porumb vândute au fost inferioare nivelului producției medii realizate

în loc. Sânnicolau Mare și pentru că vânzarea producției de grâu a fost făcută fără a fi întocmite facturi, este nelegală, întrucât pe de o parte, **în anul fiscal 2010 nu a fost valorificată producția de porumb**, iar pe de altă parte, **producția de grâu a fost vândută către o persoană fizică situație în care, în opinia sa, nu exista obligativitatea emiterii de facturi fiscale.**

Afirmă că, organul de inspecție fiscală nu a identificat vânzări efectuate „la negru” pentru a fi justificată estimarea bazei impozabile, cu atât mai mult cu cât, în opinia sa, a organizat și condus evidența contabilă în partida simplă declarând veniturile realizate, precum și cheltuielile efectuate organului fiscal în vederea impunerii.

Totodată, susține că nu este legală estimarea bazei impozabile pe motivul că producția de porumb vândută este mult sub media producțiilor medii realizate în Sânnicolau Mare de alte societăți de profil datorită faptului că, producția agricolă din punct de vedere cantitativ, depinde de foarte mulți factori biologici, climatici, agrotehnici, care nu au legătură cu situația de fraudă avută în vedere de legiuitor ca și cauză pentru estimarea bazei impozabile, în opinia petentului producția vândută într-un an fiscal neavând nicio legătură cu producția realizată, sens în care reprezentantul petentului invocă practica instanțelor de contencios fiscal în numeroase spețe similare.

În concluzie, afirmă că, deoarece organul fiscal nu a identificat o situație de fraudă fiscală, prin ascunderea bazei impozabile, pentru anul fiscal 2010, solicită constatarea faptului că estimarea bazei impozabile s-a efectuat în mod nelegal.

Pentru anul 2011, petentul susține că a fost exploatată agricol suprafața de 135,88 ha teren agricol, astfel cum rezultă din deciziile nr...../20.12.2011 și nr...../20.12.2011 emise de APIA și depuse în motivarea contestației, și nu suprafața de 216,49 ha după cum greșit, în opinia sa, s-a reținut în raportul de inspecție fiscală. Din totalul de 135,88 ha, suprafața de 55,27 ha a fost exploatată în cadrul exploatației agricole SV – CNP, cod exploatație RO..... și suprafața de 80,61 ha, în cadrul exploatației agricole SV– PFA, cod exploatație RO.....

Susține că, pentru anul 2011, a declarat venituri brute în sumă de xxxxxxx lei și cheltuieli în sumă de xxxxxxx lei, venituri și cheltuieli înregistrate în contabilitate declarate la organul fiscal și impozitate.

Solicită constatarea faptului că organul de inspecție fiscală a procedat la o dublă impunere a veniturilor realizate din valorificarea producției de porumb, respectiv pentru aceeași producție a fost impus suplimentar atât în anul 2010 cât și în anul 2011.

În privința anului fiscal 2011, petentul solicită constatarea faptului că veniturile realizate prin exploatarea agricolă a suprafeței de 55,27 ha, în cadrul exploatației agricole identificată cu cod RO..... – SV – CNP xxxxxxxxxx, se cuvin tuturor membrilor acestei exploatații, respectiv petentului, soției sale și a copiilor lor SZ și SI, întrucât terenurile în parte sunt proprietatea comună a petentului și a soției sale și în parte proprietatea copiilor lor.

În considerarea dispozițiilor legale citate în cuprinsul contestației petentul concluzionează că, veniturile realizate din activitățile agricole desfășurate în cadrul unei exploatații agricole se cuvin tuturor membrilor exploatației și nu doar reprezentantului acestuia, după cum greșit, în opinia sa, au reținut organele de inspecție fiscală.

Pentru anul fiscal 2012- 2015 petentul solicita constatarea ca nelegală a estimării bazei impozabile pentru aceleași motive de nelegalitate ca și cele invocate pentru anii fiscali 2010 și 2011.

Pentru considerentele expuse petentul solicită admiterea contestației și anularea în tot a deciziei de impunere contestată.

II. Organele de inspecție fiscală au efectuat la persoana fizică SV inspecția fiscală având ca obiectiv verificarea:

- taxei pe valoarea adăugată pe perioada 01.10.2010 – 31.08.2016.
- impozit pe venit 01.01.2010 – 31.12.2015
- contribuția de asigurări sociale de sănătate 01.01.2010 – 31.12.2015.

Urmare verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că, în anii agricoli 01.01.2010 – 31.08.2016, contribuabilul SV în calitate de persoană fizică autorizată, cât și contribuabilul SV în calitate de persoană fizică neautorizată a cultivat mai multe suprafețe și culturi care au fost declarate la A.P.I.A Timiș de către Dl. SV utilizând 2 (două) coduri diferite de exploatație agricolă înregistrate la APIA, după cum urmează:

- SV în calitate de Persoană fizică autorizată identificat prin CUI..... având exploatația agricolă înregistrată în evidența APIA sub nr. de cod.....
- SV Persoană fizică neautorizată identificat prin CNPavând exploatația agricolă înregistrată în evidența APIA sub nr. de cod

Contribuabilul a fost verificat în vederea stabilirii veniturilor realizate în vederea determinării atingerii plafonului de scutire de TVA conform prevederilor art. 152 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și legalitatea înregistrării acestuia în scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin (1).

Urmare verificărilor efectuate s-a constatat că, în perioada 01.01.2010 – 31.08.2016, persoana impozabilă SV în calitatea sa de persoană fizică autorizată a efectuat livrări de cereale în mod independent provenite din activitatea sa economică definită la art.127 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Pentru activitatea agricolă desfășurată a fost înregistrat în scopuri de TVA de la data de 04.05.2012, fiindu-i atribuit CIF, petentul organizând și conducând evidență contabilă în partidă simplă conform dispozițiilor Ordinului nr. 1040/2004 pentru aceasta activitate desfășurată.

Astfel, în perioada verificată 01.10.2010 – 31.08.2016, SV PFA a colectat prin deconturi, TVA în sumă totală de xxxxxx lei astfel:

- suma de xxxxxx lei reprezintă TVA cu drept de deducere aferentă achizițiilor intracomunitare de utilaje agricole și îngrășăminte destinate activității economice a contribuabilului

- suma de xxxxxx lei reprezintă TVA colectată prin aplicarea măsurilor de simplificare, la achiziția de sămânță de cereale, de la persoane înregistrate în scopuri de TVA în România pentru care s-a aplicat taxarea inversă conform OUG 49/2011.

De asemenea, din verificările efectuate organele de control au constatat că, în perioada 01.01.2010 – 30.06.2010 persoana fizică SV pentru activitatea agricolă desfășurată în calitate sa de persoana fizică neautorizată la ORC are calitatea de persoana impozabilă din punct de vedere al TVA conform prevederilor art.127 alin.1 din Legea nr.571/2003 coroborat cu pct. 125¹ pct.18 din Legea nr.571/2003, livrările de cereale efectuate în această perioadă îndeplinind cumulativ condițiile prevăzute la art. 126 alin.1 lit. a-d din Codul fiscal.

Ținând cont de faptul că în evidențele APIA au existat declarate suprafețe cultivate cu cereale atât de către PFA SV având codul de exploatație emis pe CIF, cât și de către persoana fizică SV având codul de exploatație emis pe CNP, iar din verificările efectuate s-a constatat că producția obținută pe codul de exploatație emis pe SV PFA a fost vândută pe baza de facturi, acesta colectând TVA, iar producția obținută pe codul de exploatație agricolă RO emis pe SV a fost vândută pe baza de borderouri, sau chiar fără documente considerând că producția vândută nu este taxabilă din punct de vedere al TVA, neavând obligația de a emite facturi, organele de inspecție au procedat la determinarea bazei de impunere la TVA utilizând metoda de estimare a veniturilor pentru unele culturi înființate ținând cont de suprafețele cultivate de persoana impozabila SV pe ambele coduri de exploatație.

Pentru livrarea de cereale din activitatea economică, fără întocmirea facturii, s-a stabilit ca persoana impozabila SV a încălcat prevederile art. 155 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

În consecință, având în vedere că evidența contabilă a petentului nu a fost completă, s-a procedat la estimarea producției agricole obținute și vândute pe baza borderourilor de achiziție și fără documente la nivelul producției medii comunicată de Direcția pentru Agricultură Județeană.

În ceea ce privește TVA a fost estimată producția de cereale obținută în această perioadă conform metodei produsului și a volumului luându-se în considerare următoarele elemente:

- suprafețele cultivate declarate de către contribuabil și cele din evidențele APIA
- producția medie comunicată de Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș
- prețurile medii de vânzare comunicate de Institutul Național de Statistică – Direcția Regională de statistică Timiș pe sire-ul utilizate pentru determinarea bazei impozabile a TVA aferenta livrărilor de cereale pentru care nu au fost întocmite facturi conform prevederilor art.319 alin.1 din Legea nr.227/2015.

În baza acestor informații, organele fiscale au procedat la calcularea producțiilor agricole și stabilirea sumelor de plată, fiind determinate pe fiecare an fiscal și pentru fiecare categorie de culturi: grâu, porumb cuantumul veniturilor obținute de către contribuabil.

În considerarea faptului că în luna iulie 2010, contribuabilul SV a depășit plafonul de scutire de 119.000 lei prevăzut la art. 152 din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, s-a constatat ca acesta a realizat la finele lunii iulie 2010 o cifră de afaceri de xxxxx lei, având obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA, conform art.153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Prin urmare, s-a stabilit că, data corectă a înregistrării ca plătitor de TVA, este data de 01.09.2010.

Pentru perioada anilor 2010 - 2013, având în vedere lipsa documentelor de livrare, pentru stabilirea valorii veniturilor obținute de contribuabil SV, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea bazei de impunere conform art. 67 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, coroborat cu pct. 65.1 și pct. 65.2 din HG nr. 1050/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003, ținând cont de suprafețele cultivate din evidența APIA, prețul de vânzare practicat de contribuabil pentru tranzacțiile efectuate și pentru care au fost întocmite facturi de vânzare și preturile de vânzare medii comunicate de Institutul Național de Statistică – Direcția Regională de Statistică Timiș, precum și producțiile medii comunicate de Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș.

Pe cale de consecință, în urma inspecției fiscale s-a recalculat TVA colectat stabilindu-se în sarcina D-lui SV o TVA colectată suplimentar în sumă de xxxxxxx lei prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr./28.02.2017, contestată, pentru o diferență de **TVA suplimentară de plată în sumă de xxxx lei.**

Totodată urmare constărilor efectuate, pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2012, organul de inspecție fiscală a stabilit suplimentar o diferență de venit în sumă de xxxxxx care reprezintă baza de calcul pentru contribuția la CASS. Astfel, pentru diferența de venit net stabilit suplimentar în suma de xxxxx lei organul de inspecție fiscală a stabilit **CASS suplimentar în suma de xxxxx lei** prin aplicarea cotei de 5,5% asupra venitului net stabilit suplimentar conform art. 296²¹ alin.1 lit.c și alin.2 și art. 296²² alin.2 din Codul Fiscal prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr./28.02.2017

De asemenea, s-a constatat ca, petentul înregistrează în evidența contabilă:

- **pentru anul 2010** venituri încasate în suma totală de xxxx lei aferente producției de orz (10.160 kg) din anul 2009 și producției de grâu (211.052 kg) din anul 2009 comercializată în anul 2010.
- **pentru anul 2011** venituri încasate în suma totală de xxxx lei aferente producției de porumb (148.400 kg) din anul 2010 și comercializată în anul 2011.

- **pentru anul 2012** venituri încasate în suma totală de xxxxxx lei aferente producției de porumb (151.380 kg) din anul 2011 și comercializată în anul 2012.

În condițiile în care s-a constatat că petentul a înființat culturi, a angajat costuri, a prezentat facturi de achiziție a materialelor și materiilor prime, iar cantitățile de porumb vândute pe baza facturilor au fost mult inferioare nivelului producției medii realizate în localitatea Sannicolau Mare și comunicate de Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș, iar pentru producțiile de grâu obținute și valorificate nu s-au întocmit facturi fiscale așa cum prevede art. 155 alin.5 din Legea nr.571/2003 s-a concluzionat că nu a fost înregistrată cantitativ și valoric întreaga producție de porumb și grâu obținută.

Astfel, constatând că evidența contabilă a petentului a fost incompletă, iar baza de impunere a impozitului pe venit nu s-a putut determina pe baza evidenței contabile, organele de inspecție fiscală au considerat că este necesară stabilirea prin estimare a bazei de impunere conform art. 106 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală și Ordinul ANAF nr.3389/2011.

Prin urmare, în urma estimării bazei de impunere, organul de inspecție fiscală au recalculat venitul net anual impozabil stabilind un venit net impozabil stabilit suplimentar după cum urmează:

- pentru anul 2010 în suma de xxxxxxxx lei
- pentru anul 2011 în suma de xxxxxxxx lei
- pentru anul 2012 în suma de xxxxxxxx lei

Pentru venitul impozabil stabilit suplimentar a fost calculat prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr...../28.02.2017, un **impozit pe venit suplimentar** prin aplicarea cotei de 16% conform prevederilor art. 43 alin.1 lit. a și a prevederilor art. 48 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscală după cum urmează:

- pentru anul 2010 **în suma de xxxxxx lei**
- pentru anul 2011 **în suma de xxxxxx lei**
- pentru anul 2012 **în suma de xxxxxx lei**

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petent și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș au stabilit în sarcina petentului obligații fiscale în suma totală de **xxxxxx lei** reprezentând: xxxxxx lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, xxxxxx lei contribuția socială de asigurări sociale de sănătate (CASS) stabilită suplimentar, xxxxxx lei impozit pe venit aferent anului 2010, xxxxxx lei impozit pe venit aferent anului 2011, xxxxxx lei impozit pe venit aferent anului 2012, xxxxxx lei dobânzi și penalități de întârziere, xxxxxx lei penalități de întârziere și xxxxxx lei penalități de nedeclarare.

1. Referitor la capatul de cerere privind suma de xxxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspectia fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. xxxxxxxx/28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că, petentul SV, a obținut în perioada 01.10.2010 - 31.08.2016 venituri din vânzarea cerealelor, fiind identificat de către organele de inspecție fiscală cu suprafețe de teren declarate la A.P.I.A. Timiș, după cum urmează :

- SV în calitate de Persoană fizică autorizată identificat prin CF având exploatarea agricolă înregistrată în evidența APIA sub nr. de cod

- SV Persoană fizică neautorizată identificat prin CNP având exploatarea agricolă înregistrată în evidența APIA sub nr. de cod RO.....

Astfel, din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat ca, în perioada 01.01.2010 – 31.08.2016, persoana impozabilă SV în calitatea sa de persoană fizică autorizată a efectuat livrări de cereale în mod independent provenite din activitatea sa economică definită la art.127 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal. Producția obținută din exploatarea suprafețelor de teren declarate pe codul de exploatare emis pe SV PFA a fost vândută pe baza de facturi, acesta colectând TVA. Pentru activitatea agricolă desfășurată petentul a fost înregistrat în scopuri de TVA de la data de 04.05.2012, fiindu-i atribuit CIF, organizând și conducând evidență contabilă în partidă simplă conform dispozițiilor Ordinului nr. 1040/2004 pentru aceasta activitate desfășurată.

Pentru activitatea agricolă desfășurată, în perioada 01.07.2012 – 31.08.2016, SV PFA a colectat prin deconturi, TVA în sumă totală de xxxxx lei astfel:

- suma de xxxxxxx lei reprezintă TVA cu drept de deducere aferentă achizițiilor intracomunitare de utilaje agricole și îngrășăminte destinate activității economice a contribuabilului
- suma de xxxxxx lei reprezintă TVA colectată prin aplicarea măsurilor de simplificare, la achiziția de sămânță de cereale, de la persoane înregistrate în scopuri de TVA în România pentru care s-a aplicat taxarea inversă conform OUG 49/2011.

Totodată, din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat ca, în perioada 01.01.2010 – 30.06.2010, SV în calitate de persoană fizică neautorizată la ORC a desfășurat activitate agricolă având calitatea de persoană impozabilă din punct de vedere al TVA conform prevederilor art.127 alin.1 din Legea nr.571/2003 coroborat cu pct. 125¹ pct.18 din Legea nr.571/2003, livrările de cereale efectuate în această perioadă îndeplinind cumulativ condițiile prevăzute la art. 126 alin.1 lit. a-d din Codul fiscal. Producția obținută din exploatarea suprafețelor de teren declarate pe codul de exploatare agricolă RO emis pe persoana fizică SV a fost vândută pe baza de borderouri, sau chiar fără documente, petentul considerând că producția

vândută astfel nu este taxabilă din punct de vedere al TVA, neavând obligația de a emite facturi.

În drept, referitor la cadrul legislativ privind **înregistrarea ca plătitor de TVA**, sunt incidente următoarele:

Potrivit prevederilor art.126, alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);”

Potrivit acestor prevederi legale, sunt operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate cu plata pe teritoriul României în condițiile în care sunt realizate de o **persoană impozabilă**, așa cum a fost definită la art.127 alin.(1), iar livrarea bunurilor rezulta din una din activitățile economice prevăzute la art. 127 alin.(2).

Potrivit prevederilor art.127, alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.”

Articolul 7, alin.(1), pct.20 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„Definiții ale termenilor comuni

(1) În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

20. persoana – orice persoana fizică sau juridică;”

Prin urmare, este considerată **persoana** ce intra sub incidența prevederilor Codului fiscal *„orice persoana fizică sau juridică”*.

Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, noțiunile de persoană, persoană impozabilă, persoană neimpozabilă, au fost definite la titlul VI din Codul fiscal, la art.125¹, pct.18 – 21:

ART. 125¹ Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

18. persoană impozabilă are înțelesul art. 127 alin. (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică;(…)

20. persoană neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile art. 127 alin. (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21. **persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;**”

Astfel, din coroborarea prevederilor legale mai sus citate, se retine ca o persoana fizica sau grupul de persoane reprezintă persoana impozabila în sensul titlului VI privind taxa pe valoarea adăugata, in condițiile in care **desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.**”

Conform art.127 alin.(2) din Codul fiscal „*activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.*”

In situația in care persoana fizica este persoana impozabila conform art.127 alin.(1), aceasta trebuie sa solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent potrivit art.153, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare:

„(1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

(...)

b) **dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon;**(...)”

Referitor la plafonul de scutire, art.152, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, prevede:

„(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).”

Potrivit alin.(6) al art.152 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare:

„(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau

depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA(...).

Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”

Potrivit prevederilor legale enunțate mai sus, persoana impozabila are obligația înregistrării în scopuri de TVA în situația în care a constatat că a depășit plafonul de scutire, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. În situația în care persoana impozabila nu și-a îndeplinit această obligație, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care persoana ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă.

Având în vedere aceste prevederi legale, se reține că în situația în care organele de inspecție fiscală constată neîndeplinirea de către persoana impozabila a obligației de a se înregistra în scopuri de TVA, înainte de înregistrare, vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta că, petentul, deși reprezintă „*persoană impozabilă*” în sensul dispozițiilor art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv:

“*Persoane impozabile și activitatea economică*

ART. 127

(1) *Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”*

încadrându-se în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, așa cum este reglementată la art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, respectiv:

„*Operațiuni impozabile*

ART. 126

(1) *Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) *operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;*

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);” s-a înregistrat la organul fiscal ca plătitor de taxa pe valoare adăugată, cu întârziere, la data de 04.05.2012.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, inspecția fiscală desfășurată la persoana fizică SV titular al PFA SV, a avut ca obiectiv verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale și a operațiunilor relevante pentru inspecția fiscală a corectitudinii și exercitării îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea bazei de impozitare și a obligațiilor fiscale principale privind TVA pe perioada 01.01.2010 – 31.08.2016 respectiv verificarea veniturilor realizate de contribuabilul SV atât în calitatea sa de persoană fizică cât și în calitatea sa de titular al PFA SV din activități agricole în vederea determinării atingerii plafonului de scutire TVA.

În urma verificărilor efectuate s-a constatat că, în evidențele APIA au existat declarate suprafețe cultivate cu cereale atât de către PFA SV având codul de exploatare RO..... emis pe CIF, cât și de către persoana fizică SV având codul de exploatare RO..... emis pe CNP.

În baza datelor prezentate de către petent s-a constatat că producția obținută din exploatarea suprafețelor de teren declarate pe codul de exploatare emis pe SV PFA a fost vândută pe baza de facturi, fiind înregistrată în evidențele contabile și fiscale ale PFA SV acesta colectând TVA, în timp ce producția obținută din exploatarea suprafețelor de teren declarate pe codul de exploatare agricolă RO 0249101850 emis pe persoana fizică SV a fost vândută pe baza de borderouri, sau chiar fără documente, în condițiile în care petentul a considerat că producția vândută astfel nu este taxabilă din punct de vedere al TVA, neavând obligația de a emite facturi.

În perioada 01.01.2010 – 30.06.2010, persoana fizică SV pentru activitatea agricolă desfășurată în calitatea sa de persoană fizică neautorizată la ORC a avut calitatea de *persoană impozabilă* din punct de vedere al TVA conform prevederilor art.127 alin.1 din Legea nr.571/2003 coroborat cu pct. 125¹ pct.18 din Legea nr.571/2003, livrările de cereale efectuate în această perioadă îndeplinind cumulativ condițiile prevăzute la art. 126 alin.1 lit. a-d din Codul fiscal.

Astfel, persoana impozabilă SV în calitatea sa de persoană fizică neautorizată la ORC a efectuat livrări de cereale obținute din activitatea sa economică pe baza de borderouri, sau chiar fără documente fiind încălcate prevederile art. 155 alin.1 și alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal care preved că: “ (1) *Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar (...).*”

Coroborând starea de fapt rezultată din documentele existente la dosarul cauzei cu normele legale incidente, organul de soluționare a contestației constată ca, pentru toate operațiunile realizate de petent, atât în calitate sa de persoana fizică autorizată, cât și în calitate de persoana fizică neautorizată, constând în exploatarea terenurilor agricole aflate în proprietatea sa sau arendate, care au generat venituri reprezintă operațiuni cu caracter economic, care nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, petentul avea obligația de a se înregistra ca plătitor de TVA după depășirea plafonului de venituri realizate din operațiuni impozabile în decursul unui an fiscal.

În ceea ce privește înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei fizice SV care este persoana impozabilă din punct de vedere al TVA și care a desfășurat mai multe activități economice, atât prin intermediul PFA SV, cât și în afara activității acesteia ca și persoana fizică învederăm că sunt relevante următoarele aspecte:

Persoana impozabilă este definită în sensul TVA, potrivit art. 127 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ca fiind *“orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități”*.

Potrivit art. 125¹ alin. (1) pct. 4 din Codul fiscal *“activitate economică are înțelesul prevăzut la art. 127 alin. (2). Atunci când o persoană desfășoară mai multe activități economice, prin activitate economică se înțelege toate activitățile economice desfășurate de aceasta”*

În ceea ce privește noțiunea de „*activitate economică*”, aceasta este definită la art. 127 alin. (2) din Codul fiscal ca incluzând activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, **agricole** și activitățile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Astfel, în cazul persoanelor fizice trebuie determinat în primul rând dacă sunt persoane impozabile, aspect care a fost demonstrat în speță, în sensul că, petentul SV reprezintă *persoana impozabilă* din punct de vedere al TVA în sensul art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, încadrându-se în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, așa cum este reglementată la art. 126 alin. (1) din Codul fiscal.

Totodată, este important de determinat și dacă persoana fizică ce acționează în calitate de persoană impozabilă desfășoară mai multe tipuri de activități economice, situație în care acestea trebuie analizate în considerarea ansamblului lor și nu pentru fiecare operațiune în parte. De exemplu, faptul că o persoană fizică desfășoară mai multe categorii de activități sau realizează o anumită operațiune în mod ocazional, pe lângă alte tipuri de operațiuni efectuate cu caracter de continuitate, este o dovadă a varietății operațiunilor pe care activitatea economică a unei persoane o poate înregistra.

Astfel, *atât timp cât una sau mai multe operațiuni nu sunt excluse în mod expres din sfera TVA și sunt realizate de o persoană impozabilă, respectiva*

operațiune/respectivele operațiuni trebuie considerate ca înscriindu-se în ansamblul activității economice realizate de acea persoană impozabilă.

În acest sens, considerăm relevante inclusiv raționamentul și hotărârea CJUE în cauza C-62/12 Kostov, din care reiese că o persoană fizică ce este deja persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA pentru activitățile sale (în cauza invocată era vorba de executor judecătoresc independent) trebuie considerată persoană impozabilă pentru orice altă activitate economică în sensul TVA (cum ar fi intermedierea în livrarea unui bun imobil), chiar și în cazul în care această activitate este exercitată în mod ocazional.

În concluzie, **activitățile economice desfășurate de persoana fizică trebuie analizate din punct de vedere al TVA în ansamblul lor**, astfel cum rezultă și din prevederile art. 125¹ alin. (1) pct. 4 din Codul Fiscal. Aceste aspecte sunt relevante din mai multe perspective, precum:

- în scopul determinării cifrei de afaceri care servește drept referință pentru calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin.1 din Codul fiscal în sensul în care, la stabilirea acesteia se iau în calcul toate activitățile economice realizate de persoana fizică și care se includ în cifra de afaceri potrivit alin. (2) al art. 152 din Codul fiscal;

- atribuirea unui singur cod de înregistrare în scopuri de TVA potrivit prevederilor art. 153 din Codul fiscal, pentru toate activitățile desfășurate de persoana fizică în calitate de persoană impozabilă

Pe cale de consecință raportând raționamentul prezentat în paragrafele precedente rezultă că, în cauza supusă soluționării, în legătură cu modul de stabilire a cifrei de afaceri care servește drept referință pentru calculul plafonului de scutire prevăzut la alin. (2) al art. 152 din Codul fiscal determinat prin cumularea veniturilor obținute de persoana fizică SV prin intermediul PFA SV, cât și în afara activității acesteia ca și persoana fizică și obligarea unuia dintre aceștia la plata taxei pe valoarea adăugată, în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au determinat cifra de afaceri prin luarea în calcul al ansamblului activităților economice realizate de persoana impozabilă SV, pentru operațiunile desfășurate, atât prin intermediul PFA SV, cât și în afara activității acesteia ca și persoana fizică și cumularea acestora, atribuind un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA potrivit prevederilor art. 153 din Codul fiscal, pentru toate activitățile desfășurate de persoana fizică în calitate de persoană impozabilă.

În speță, în condițiile în care s-a constatat că, evidența contabilă a petentului nu a fost completă, iar declarațiile depuse de petent nu au permis stabilirea corectă a bazei de impunere, în mod corect și legal organele de inspecție au procedat la determinarea bazei de impunere la TVA utilizând metoda de estimare a veniturilor pentru unele culturi înființate ținând cont de suprafețele cultivate de persoana impozabilă SV pe ambele coduri de exploatație, procedând la estimarea producției agricole obținute și vândute pe baza borderourilor de achiziție și fără documente la nivelul producției medii comunicată de Direcția pentru Agricultură Județeană.

În ceea ce privește TVA, a fost estimată producția de cereale obținută în această perioadă conform metodei produsului și a volumului luându-se în considerare următoarele elemente:

- suprafețele cultivate declarate de către contribuabil și cele din evidențele APIA

- producția medie comunicată de Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș
- prețurile medii de vânzare comunicate de Institutul Național de Statistică – Direcția Regională de statistică Timiș pe sire-ul utilizate pentru determinarea bazei impozabile a TVA aferenta livrărilor de cereale pentru care nu au fost întocmite facturi conform prevederilor art.319 alin.1 din Legea nr.227/2015.

În baza acestor informații, organele fiscale au procedat la calcularea producțiilor agricole și stabilirea sumelor de plată, fiind determinate pe fiecare an fiscal și pentru fiecare categorie de culturi: grâu, porumb cuantumul veniturilor obținute de către contribuabil.

În considerarea faptului că în luna iulie 2010, contribuabilul SV a depășit plafonul de scutire de 119.000 lei prevăzut la art. 152 din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, s-a constatat ca acesta a realizat la finele lunii iulie 2010 o cifră de afaceri de xxxxx lei, având obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA, conform art.153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Prin urmare, s-a stabilit că, data corectă a înregistrării ca plătitor de TVA, este data de 01.09.2010 și nu data de 04.05.2012.

Pentru perioada anilor 2010 - 2013, având în vedere lipsa tuturor documentelor de livrare, pentru stabilirea valorii veniturilor obținute de contribuabil SV, s-a procedat la estimarea bazei de impunere conform art. 67 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, coroborat cu pct. 65.1 și pct. 65.2 din HG nr. 1050/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003, ținând cont de suprafețele cultivate din evidența APIA pe ambele coduri de exploatare, prețul de vânzare practicat de contribuabil pentru tranzacțiile efectuate și pentru care au fost întocmite facturi de vânzare și prețurile de vânzare medii comunicate de Institutul Național de Statistica – Direcția Regionala de Statistica Timiș, precum și producțiile medii comunicate de Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș.

Pe cale de consecință, în mod corect și legal s-a recalculat TVA colectat stabilindu-se în sarcina D-lui SV o TVA colectată suplimentar în sumă de xxxxxx lei prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. xxxx/28.02.2017, contestată.

În ceea ce privește **estimarea bazei de impunere** efectuată de organele de inspecție fiscală, se reține că sunt aplicabile prevederile art.67 alin.1 și alin. 2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, a căror prevederi legale au fost preluate și în Noul Cod de procedura fiscală la art. 106 alin.1 și 2 în vigoare începând cu data de 01.01.2016, și care precizează:

“ ART. 67

Stabilirea prin estimare a bazei de impunere

(1) Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi:

a) în situația prevăzută la art. 83 alin. (4);

b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Cuantumul obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale.”

și respectiv art. 106 din Legea nr.207/2015 privind Noul Cod de procedura fiscală

ART. 106

Dreptul organului fiscal de a stabili baza de impozitare prin estimare

(1) Organul fiscal stabilește baza de impozitare și creanța fiscală aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impozitare, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impozitare se efectuează în situații cum ar fi:

a) în situația prevăzută la art. 107 alin. (1) - (4);

b) în situația în care organul fiscal nu poate determina situația fiscală corectă și constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul controlului fiscal sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există ori nu sunt puse la dispoziția organelor fiscale.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organul fiscal este îndreptățit să stabilească prin estimare bazele de impozitare, acesta identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale. Organul fiscal are obligația menționării în actul de impunere a motivelor de fapt și a temeiului de drept care au determinat folosirea estimării, precum și a criteriilor de estimare.

Totodată la art. 107 alin. 1 și 3 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se arată:

ART. 107

“ Stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale ca urmare a nedepunerii declarației de impunere

(1) Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere. Aceste prevederi nu sunt aplicabile după începerea inspecției fiscale pentru obligațiile fiscale nedeclarate.

(...)

(3) Stabilirea din oficiu a creanței fiscale se face prin estimarea bazei de impozitare, potrivit art. 106. Organul fiscal procedează la estimarea creanței fiscale ori de câte ori informațiile deținute de organul fiscal nu permit estimarea bazei de impozitare.”

De asemenea, conform prevederilor pct. 65.1 și pct. 65.2 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora.

65.2. Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare.”

Conform prevederilor O.M.F.P. nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere:

“ART. 1

(1) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecție fiscală în situații cum ar fi:

- documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete;

- documentele și informațiile solicitate nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(2) Pentru estimarea bazei de impunere organele de inspecție fiscală vor identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(3) Stabilirea bazei de impunere se va face prin estimarea atât a veniturilor, cât și a cheltuielilor aferente acestora.

(4) Valoarea estimată a bazei de impunere va fi utilizată pentru stabilirea impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, precum și a eventualelor diferențe ale acestora datorate bugetului general consolidat al statului.

(5) Prin contribuabil, în înțelesul prezentului ordin, se înțelege orice persoană juridică sau fizică, precum și orice altă entitate fără personalitate juridică ce realizează venituri pentru care se datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume la bugetul general consolidat al statului, în condițiile legii, cu excepția impozitului pe venit datorat de persoanele fizice prevăzut la art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 2

În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecție fiscală pot folosi următoarele metode:

- a) metoda sursei și cheltuirii fondurilor;
- b) metoda fluxurilor de trezorerie;
- c) metoda marjei;
- d) metoda produsului/serviciului și volumului;**
- e) metoda patrimoniului net.

ART. 3

Selectarea metodelor de stabilire prin estimare a bazelor de impunere se va face în funcție de situația identificată la contribuabil, sursele de informații, înscrisurile identificate și de complexitatea activității verificate.

ART. 4

(1) Pentru selectarea celei mai adecvate metode de stabilire prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere următoarele elemente, fără a fi limitative:

a) să se apropie cel mai mult de modul în care își desfășoară activitatea contribuabilul;

b) documentele sau informațiile identificate să fie relevante pentru aplicarea unei metode;

c) situațiile specifice ale fiecărui contribuabil supus verificării;

d) activitățile similare cu cele desfășurate de alți contribuabili, pentru realizarea unor comparații;

e) să corespundă condițiilor liberei concurențe în situația în care nu se pot determina împrejurările concrete de desfășurare a activității contribuabilului;

f) documente sau informații identificate la terțe persoane în legătură cu activitatea contribuabilului.

(2) Selectarea metodei de stabilire prin estimare va fi efectuată de echipa de inspecție fiscală.

(3) Condițiile pentru selectarea metodei de stabilire prin estimare vor fi consemnate într-o notă de fundamentare, întocmită de echipa de inspecție fiscală, care va fi supusă avizării șefului de serviciu și aprobată de conducătorul activității de inspecție fiscală.

(4) Nota de fundamentare va conține:

a) constatarea stării de fapt a activității supuse controlului care impune utilizarea metodei de stabilire prin estimare selectate;

b) elementele identificate care vor sta la baza selectării metodei de estimare a bazei de impunere, respectiv a veniturilor sau cheltuielilor;

c) metoda propusă pentru estimarea bazei de impunere.

ART. 5

Organele de inspecție fiscală vor menționa în raportul de inspecție fiscală metoda utilizată pentru stabilirea prin estimare a bazei de impunere.”

Prin prisma textelor de lege invocate mai sus, a calculului estimării realizat de organele de inspecție fiscală și prezentat detaliat în Raportul de inspecție fiscală din data de 28.02.2017, rezultă că, în perioada 2010 – 2013, petentul a obținut venituri din activități agricole, organele de control stabilind în mod corect și legal că acesta se află în situația reglementată de legiuitor la pct. 65.1 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale SAU cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere; (...)”,

respectiv art. 1 alin. (1) din O.M.F.P. nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, respectiv „**documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete**”.

Luând în considerare prevederile legale mai sus citate și având în vedere că documentele și informațiile prezentate pe parcursul inspecției fiscale privind producțiile de cereale obținute și sumele încasate din valorificarea acestora au fost incomplete, iar declarațiile fiscale prezentate de petent nu au permis stabilirea corectă a bazei de impunere, constatându-se că, în perioada 2010 – 2013, petentul nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile din activitatea agricolă pe baza de documente justificative, se reține că, organul de inspecție fiscală în mod corect a procedat la stabilirea prin estimare a producției de cereale obținută de pe suprafețele de teren cultivate, estimarea sumelor încasate din comercializarea acestora și la estimarea bazei de impunere pentru determinarea obligației fiscale privind taxa pe valoarea adăugată datorat bugetului de stat, în conformitate cu prevederile art.67 din O.G. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală coroborat cu Ordinul 3389/03.11.2011.

Prin urmare motivațiile reprezentantului legal al petentului din contestația în legătura cu nelegalitatea estimării, sunt vădit neîntemeiate, în lipsa prezentării de către petent a unor evidențe scrise și documente justificative financiar contabile complete privind producția de cereale obținută și de vânzare a acestora și având în

vedere dispozițiile art. 156 din Codul fiscal care prevăd că “(1) *Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice*”, precum și cele ale Legii 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care reglementează astfel:

ART. 108

Obligația de a conduce evidența fiscală

(1) *În vederea stabilirii stării de fapt fiscale și a obligațiilor fiscale de plată datorate, contribuabilii sunt obligați să conducă evidențe fiscale, potrivit actelor normative în vigoare.*

(...)

(3) *Sunt evidențe fiscale registrele, situațiile, precum și orice alte înscrisuri care, potrivit legislației fiscale, trebuie întocmite în mod obligatoriu în scopul stabilirii stării de fapt fiscale și a creanțelor fiscale, cum ar fi: jurnalul pentru vânzări, jurnalul pentru cumpărări, registrul de evidență fiscală.*

ART. 109

Reguli pentru conducerea evidenței contabile și fiscale

(...)

(5) *Contribuabilul/Plătitorul este obligat să evidențieze veniturile realizate și cheltuielile efectuate din activitățile desfășurate, prin întocmirea registrelor sau a oricăror altor documente prevăzute de lege. (...)*

ART. 102

Forma și conținutul declarației fiscale

(1) *Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.*

(2) *Declarația fiscală poate fi redactată de organul fiscal sub formă de proces-verbal, dacă din motive independente de voința contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie.*

(3) *Data depunerii declarației fiscale este data înregistrării acesteia la organul fiscal sau data depunerii la poștă, după caz. În situația în care declarația fiscală se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, data depunerii declarației este data înregistrării acesteia pe pagina de internet a organului fiscal, astfel cum rezultă din mesajul electronic de confirmare transmis ca urmare a primirii declarației.*

(...)

(5) *Declarația fiscală trebuie însoțită de documentația cerută de prevederile legale”.*

ART. 103

“ Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă, cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(2) Declarația fiscală poate fi redactată de organul fiscal sub formă de proces-verbal, dacă din motive independente de voința contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie.”

ART. 107

“ Stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale ca urmare a nedeunerii declarației de impunere

(1) Nedeunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului/plătitorului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere. Aceste prevederi nu sunt aplicabile după începerea inspecției fiscale pentru obligațiile fiscale nedeclarate (...)”

Deoarece contribuabilul nu a deținut acte doveditoare privind producțiile realizate și valorificate, organele de inspecție fiscală în mod corect au ținut cont în stabilirea veniturilor estimate în anii 2010 - 2013 de informațiile privind producțiile medii obținute la hectar în zona agricolă Sannicolau Mare comunicate de către Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș și prețul mediu de valorificare al acestora practicat de petent precum și cel comunicat de Institutul National de Statistică – Direcția Regională de Statistică Timiș, pe fiecare an agricol.

Susținerea reprezentantului legal al petentului cu privire la nelegalitatea estimării bazei de impunere, pe anul 2010, pe motivul că, în anul fiscal 2010 nu a fost valorificată producția de porumb, nu este întemeiată și nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, câtă vreme, așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, în anul 2011, la data de 15.04.2011, petentul a vândut pe baza de facturi cantitatea de 148.400 kg porumb către FM SRL din producția anului 2010, **producția vândută efectiv, nefiind estimată de către organele de inspecție fiscală, în anul 2010.** Astfel, din totalul producției de porumb obținută în anul 2010 de 455.310 kg s-a scăzut cantitatea de 148.374 kg livrată în anul 2011 pe baza de facturi obținându-se cantitatea de 306.936 kg nejustificată cu documente, această cantitate fiind estimată de către organele de inspecție fiscală ca fiind livrată din câmp deci valorificată, petentul neputând prezenta nici organelor de inspecție fiscală și nici în etapa de soluționare a contestației, documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedura fiscală din care să rezultă că acesta producție (306.936 kg porumb) a fost depozitată și vândută la o dată ulterioară.

Fața de cele mai sus prezentate, rezultă că nici susținerea petentului cu privire faptul că s-a procedat la o dublă impunere a veniturilor realizate din

valorificarea producției de porumb, respectiv pentru aceeași producție a fost impus suplimentar atât în anul 2010 cât și în anul 2011 nu este întemeiată.

Argumentația reprezentantului legal al petentului că producția de grâu a fost vândută către o persoană fizică, caz în care, în opinia sa, nu avea obligația legală de a emite factura fiscală, nu este întemeiată și bazată pe argumente legale, din următoarele motive:

În conformitate cu prevederile art. 152 alin. 2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin.1 al aceluiași articol, este formată din livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă, fără însă a se distinge asupra calității beneficiarului de persoană fizică sau juridică. La stabilirea plafonului de scutire de TVA, respectiv a bazei impozabile se ia în calcul valoarea totală a livrărilor efectuate indiferent de calitatea beneficiarului de persoană fizică sau juridică,

Conform documentelor existente la dosarul cauzei, în cursul anului 2010, contribuabilul a depășit plafonul de scutire de 119.000 lei prevăzut la art. 152 din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, realizând la finele lunii iulie 2010 la livrarea grâului, o cifra de afaceri în suma de xxxxx lei, având obligația de a se înregistra ca plătitor de T.V.A. începând cu data de 01.09.2010, și nu începând cu data de 04.05.2012, data de la care petentul s-a înregistrat la organul fiscal competent ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată fiindu-i atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA.

Contrar susținerilor din contestația formulată livrarea către o persoană fizică a întregii cantități de grâu, reprezintă o operațiune pentru care, potrivit prevederilor art. 155 alin.1 și alin.5 din Legea nr.571/2003, persoana impozabilă avea obligația emiterii unei facturi fiscale, astfel, livrarea de grâu fără emiterea facturii nu reprezintă un motiv de nelegalitate a estimării bazei impozabile, ci mai degrabă, acesta îndreptățește organul fiscal să procedeze la estimarea bazei de impunere conform art. 106 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală.

Susținerea petentului că estimarea este nelegală deoarece organul de inspecție fiscală nu a identificat vânzări efectuate „la negru” în condițiile în care a organizat și condus evidența contabilă în partida simplă declarând veniturile realizate, precum și cheltuielile efectuate organului fiscal în vederea impunerii și că estimarea bazei impozabile s-a efectuat datorită faptului că producția de porumb vândută ar fi fost cu mult sub media producțiilor medii realizate în Sannicolau Mare de alte societăți de profil, este contrazisă de documentele și informațiile prezentate pe parcursul inspecției fiscale privind producțiile de cereale obținute și sumele încasate din valorificarea acestora care s-au dovedit a fi incomplete, petentul efectuând, în perioada verificată, livrări de cereale fără emiterea de facturi fiscale și fără ca acestea să fie înregistrate în evidențele sale contabile și fiscale, astfel că, declarațiile fiscale prezentate de petent nu au permis stabilirea corectă a bazei de impunere petentul neînregistrând în evidența contabilă toate veniturile din activitatea agricolă pe baza de documente justificative, aspecte care au îndreptățit organele de inspecție să procedeze la determinarea bazei impozabile a TVA prin metoda estimării.

De asemenea, considerentele care au determinat organele de inspecție fiscală să procedeze la estimarea bazei impozabile a TVA au fost legate și de superficialitatea de care a dat dovadă petentul în întocmirea, păstrarea și arhivarea documentelor contabile, în sensul că:

- din evidența contabilă au lipsit facturi de achiziție care au fost înregistrate în evidența contabilă

- au fost identificate un număr de 8 facturi care nu au fost înregistrate în evidența contabilă a persoanei fizice autorizate

- contribuabilul nu a întocmit documente justificative care să reflecte stocul de materii prime și materiale

- contribuabilul nu a întocmit documente justificative care să reflecte stocul de cereale depozitate în depozitul sau autorizat

- contribuabilul nu a întocmit bonuri de consum și rapoarte de producție care să reflecte consumul real al materiilor prime, al materialelor folosite și al combustibilului utilizat.

Cu privire la invocarea practicii instanțelor de contencios fiscal în numeroase spețe similare, se reține că, potrivit doctrinei de specialitate, sunt izvoare ale dreptului, în armonie cu principiile statului de drept român, numai actele normative (legi, hotărâri, ordonanțe și ordine), categorii în care se încadrează, atât reglementările interne, cât și cele internaționale, acceptate de țara noastră prin aprobare, aderare sau ratificare.

În sistemul de drept român, care se încadrează în dreptul romano – germanic, jurisprudența sau precedentul judiciar (decizii judiciare pronunțate anterior în cazuri asemănătoare) nu are valoare de sursă efectivă a dreptului, ci doar de sursă interpretativă, soluția pronunțată de judecător neavând caracter de reglementare a unei situații prezentate și neputând constitui o bază legală pentru aplicarea procedurii de ajustare.

Cu titlu de excepție, în dreptul român există trei situații când precedentul judiciar capătă statutul de izvor de drept, fiind obligatoriu pentru instanțele de judecată:

- a) deciziile pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție (I.C.C.J.) în materia „recursului în interesul legii”, sunt obligatorii pentru toate instanțele și se publică în Monitorul Oficial, potrivit art.517(4) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă;

- b) deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept pronunțate de art.521(3) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă;

- c) deciziile Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea: unui text de lege, a unei legi în ansamblul ei, a unei ordonanțe ori a regulamentelor Parlamentului potrivit prevederilor 147 (4) din Constituție. Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională.

Astfel, invocarea jurisprudenței naționale de către petent nu poate conduce către o altă situație de fapt decât cea constatată de organele de inspecție fiscală,

întrucât potrivit sistemului de drept românesc, deciziile civile nu sunt izvor de drept.

Referitor la susținerea petentului că, în anul 2011 a fost exploatată agricol suprafața de 135,88 ha teren agricol, astfel cum rezultă din deciziile nr.xxxxxxx/20.12.2011 și nr.xxxxxxx/20.12.2011 emise de APIA și depuse în fotocopie în motivarea contestației, învederăm următoarele:

Conform documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv a declarațiilor de suprafață depuse on-line de către petent la autoritatea competentă, în anul 2011, acesta a declarat toate parcelele agricole utilizate indiferent dacă sunt eligibile sau nu pentru sprijin, în suprafața totală de **xxxxx ha** din care: suprafața de **xxxxxx ha** declarată de SV – CNP pe cod exploatație și **xxxxx ha** declarată de SV – PFA pe cod exploatație

Deciziile de plată emise de APIA - Centrul local Sannicolau Mare nr...../20.12.2011 și nr...../20.12.2011 prezentate de către petent, în motivarea contestației și prin care acesta a dorit să justifice suprafața totală agricolă cultivată în anul 2011 de 135,88 ha teren agricol și nu suprafața de 216,49 ha cum, în opinia sa, au reținut greșit organele de inspecție fiscală nu justifică suprafețele agricole totale exploatate în anul 2011, ci doar suprafețele totale eligibile pentru care s-a acordat sprijin de la autoritatea competentă APIA, suprafețele totale cultivate în anul 2011 fiind cele declarate de petent prin declarațiile de suprafață depuse on-line la autoritatea competentă și prezentate în timpul inspecției fiscale.

Prin urmare, afirmația petentului că a exploatat în anul 2011 suprafața totală de 135,88 ha așa cum rezulta din Deciziile de plată emise de APIA - Centrul local Sannicolau Mare nr...../20.12.2011 și nr...../20.12.2011 este neîntemeiată și este contrazisă de însăși declarațiile sale de suprafață (existente în fotocopie la dosarul cauzei) depuse la autoritatea competentă din care rezulta suprafața totală de **xxx ha** din care: suprafața de **xxxx ha** declarată de SV – CNP pe cod exploatație și **80,61 ha** declarată de SV – PFA pe cod exploatație....., acestea reprezentând totalul parcelelor agricole utilizate în anul 2011 indiferent dacă sunt eligibile sau nu pentru sprijin.

Nici motivațiile reprezentantului legal al petentului că veniturile realizate din activitatea agricolă desfășurată în cadrul acestei exploatații agricole se cuvin tuturor membrilor exploatației respectiv soției sale SF și copiilor lor SZ și SI și nu doar reprezentantului acesteia, nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei din următoarele motive:

Conform documentelor existente la dosarul cauzei, în anii agricoli 2010 – 2016, petentul a cultivat mai multe suprafețe și culturi aflate în proprietatea sa sau luate în arenda, care au fost declarate la A.P.I.A. Timiș, rezultând în urma solicitării de informații, conform art. 68 din Cod procedură fiscală că, în perioada verificată, petentul SV a fost înregistrat la A.P.I.A. Timiș, după cum urmează :

- SV în calitate de Persoană fizică autorizată identificat prin CF având exploatația agricolă înregistrată în evidența APIA sub nr. de cod RO.....

- SV Persoană fizică neautorizată identificat prin CNP având exploatarea agricolă înregistrată în evidența APIA sub nr. de cod, declarând la aceasta autoritate cultivarea mai multor suprafețe agricole.

Astfel, contribuabilul SV a deținut doua exploatarea agricole înregistrate la A.P.I.A. Timiș, lucrând întreaga suprafață de teren declarată, terenuri proprietate sau luate în arendă, în nume propriu și nu împreună cu membrii familiei sale care nu figurează în evidențele APIA.

Conform notei explicative (Anexa nr.1 la Raportul de inspecție fiscală) dată în fața organelor de inspecție fiscală, existentă în fotocopie la dosarul cauzei, petentul a declarat pe proprie răspundere faptul că, în perioada verificată, a desfășurat activitate agricolă, fără a face precizări cu privire la faptul că activitatea agricolă a fost desfășurată împreună cu membrii familiei sale, în cadrul unei exploatarea agricole familiale așa cum susține în contestația formulată.

Mai mult, livrările de cereale efectuate pentru care s-au prezentat documente, justificative, s-au efectuat în baza borderourilor de achiziție către persoanele fizice sau juridice care au achiziționat cerealele, documente în care la vânzător apare doar numele d-lui SV, cu adresă și cod numeric personal, pentru întreaga producție.

Pe cale de consecință, în baza notei explicative data de petent și a documentelor puse la dispoziția acestora, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală l-au considerat pe Dl. SV ca reprezentând „*persoana impozabilă*” în sensul dispozițiilor art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În considerarea faptului, Dl. ILM în calitate de imputernicit al petentului a semnat Declarația (Anexa nr. 9 la Raportul de inspecție fiscală), conform art. 118 alin. 7 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală prin care a declarat sub sancțiunea faptei de fals în declarații că „*am pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale și răspund pentru exactitatea, realitatea și legalitatea acestora*”, prezentarea în etapa de soluționare a contestației a unei stări de fapt fiscală diferită de cea constatată de organele de inspecție, în legătură cu faptul că a realizat activitatea agricolă împreună cu familia sa, soția și copiii lui, în cadrul unei exploatarea agricole familiale și ca, veniturile realizate din activitatea agricolă desfășurată în cadrul acestei exploatarea agricole sunt atribuibile tuturor membrilor exploatarea și nu doar reprezentantului acesteia, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a acesteia, în condițiile în care, pe de-o parte petentul în fața organelor de inspecție fiscală în nota explicativă dată nu a declarat această stare de fapt, iar pe de altă parte din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că, petentul SV a deținut exploatarea agricole înregistrate la A.P.I.A. Timiș, lucrând întreaga suprafață de teren declarată, terenuri proprietate sau luate în arendă, în numele său propriu, fiind singurul care a declarat la APIA datele sale de identificare, referitor la cultivarea terenurilor agricole.

Învederăm că în raport cu faptul că petentul a dat o declarație pe proprie răspundere în care a arătat că a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale și răspunde pentru exactitatea, realitatea și legalitatea acestora, se constată că

netemeinică varianta stării de fapt mai sus descrisă pe care acesta încearcă să o prezinte organului competent în soluționarea contestației prin afirmații *pro causa*, care nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, în acest sens pronunțându-se în mod constant Înalta Curte de Casație și Justiție - a se vedea Decizia nr.2716/2016.

Pentru toate aceste motive, având în vedere că așa cum s-a demonstrat în cele ce preced pretențiile din contestația formulată nu au fost susținute cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală și nici prin indicarea vreunei norme legale care să infirme starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală și modul de determinare de către acestea a TVA datorat de petentul SV bugetului consolidat al statului, pentru veniturile obținute în perioada 01.09.2010 – 20.08.2016 din cultivarea cerealelor, în cauză se va face aplicațiunea dispozițiilor art. 279 din Codul de procedură fiscală, urmând a fi respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de d-nul SV în legătură cu TVA în cuantum de xxxxx lei stabilit în sarcina sa prin Decizia de impunere nr./28.02.2017.

2. Referitor la capătul de cerere privind impozitul pe venit în suma de xxxx lei pentru anul 2010, în suma de xxxx lei pentru anul 2011 și în suma de xxxxx lei pentru anul 2012 stabilit în sarcina petentului prin Decizia de impunere nr.1...../28.02.2017, se rețin următoarele:

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că, în perioada verificată, petentul atât în calitate sa de persoana fizică cât și în calitate sa de titular al PFA SV a înființat culturi de orz, grâu și porumb pe suprafețe agricole declarate la APIA Timiș atât de către PFA SV pe codul de exploatare emis pe CIF, cât și de către persoana fizică SV pe codul de exploatare emis pe CNP.

În evidența contabilă petentul a înregistrat următoarele venituri:

- în anul 2010: venituri în sumă de xxxxxx lei aferente producției de orz (10.160 kg) aferentă anului 2009 și producției de grâu (211.052 kg) aferentă anului 2009 și comercializată în anul 2010

- în anul 2011: venituri în sumă de xxxxxx lei aferente producției de porumb (148.400 kg) aferentă anului 2010 și comercializată în anul 2011.

- în anul 2012: venituri în sumă de xxxxxxxx lei aferente producției de porumb (151.380 kg) aferentă anului 2011 și comercializată în anul 2012.

În condițiile în care s-a constatat că petentul a înființat culturi pentru care a angajat costuri în baza unor facturi de achiziție a materialelor și materiilor prime, cantitățile de porumb vândute pe baza facturilor au fost mult inferioare nivelului producției medii realizate în localitatea Sannicolau Mare și comunicate de Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș, iar pentru producțiile de grâu obținute și valorificate nu s-au întocmit facturi fiscale așa cum prevede art. 155 alin. 1 și alin.5 din Legea nr.571/2003, se constată că nu a fost înregistrată cantitativ și valoric întreaga producție de porumb și grâu obținută.

Astfel, în condițiile în care, evidența contabilă a petentului a fost incompletă, iar baza de impunere a impozitului pe venit nu s-a putut determina pe baza evidenței

contabile, organele de inspecție fiscală au considerat necesară stabilirea prin estimare a bazei de impunere conform art. 106 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală și Ordinul ANAF nr.3389/2011.

Prin urmare, în urma estimării bazei de impunere, organul de inspecție fiscală au recalculat venitul net anual impozabil stabilind un venit net impozabil stabilit suplimentar, după cum urmează:

- pentru anul 2010 în suma de xxxxx lei
- pentru anul 2011 în suma de xxxxx lei
- pentru anul 2012 în suma de xxxxx lei

Pentru venitul impozabil stabilit suplimentar a fost calculat prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr...../28.02.2017, un **impozit pe venit suplimentar** prin aplicarea cotei de 16% conform prevederilor art. 43 alin.1 lit. a și a prevederilor art. 48 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscală, după cum urmează:

- pentru anul 2010 **în suma de xxxxxx lei**
- pentru anul 2011 **în suma de xxxxxx lei**
- pentru anul 2012 **în suma de xxxxxx lei**

În drept, conform art. 48 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

ART. 48

”(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

Așa cum s-a prezentat la pct.1 din prezenta decizie, în urma verificărilor efectuate s-a constatat că, documentele și informațiile prezentate pe parcursul inspecției fiscale privind producțiile de cereale obținute și sumele încasate din valorificarea acestora au fost incomplete, iar declarațiile fiscale prezentate de petent nu au permis stabilirea corectă a bazei de impunere, constatându-se că, în perioada 2010 – 2013, petentul nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile din activitatea agricolă pe baza de documente justificative.

Prin urmare organele de inspecție au procedat la determinarea bazei de impunere a impozitului pe venit utilizând metoda de estimare a veniturilor pentru unele culturi înființate ținând cont de suprafețele cultivate de persoana impozabilă SV pe ambele coduri de exploatare, procedând la estimarea producției agricole obținute și vândute pe baza borderourilor de achiziție și fără documente la nivelul producției medii comunicată de Direcția pentru Agricultură Județeană.

În condițiile în care petentul nu a deținut acte doveditoare privind toate producțiile realizate și valorificate, organele de inspecție fiscală în mod corect au ținut cont în stabilirea veniturilor estimate în anii 2010 - 2013 de informațiile privind producțiile medii obținute la hectar în zona agricolă Sannicolau Mare comunicate de către Direcția pentru Agricultură Județeană Timiș și prețul mediu de valorificare al

acestora practicat de petent precum și cel comunicat de Institutul Național de Statistică – Direcția Regională de Statistică Timiș, pe fiecare an agricol.

Fața de motivațiile care au condus la respingerea contestației în legătură cu estimarea de către organele de inspecție fiscală a bazei de impunere a TVA cu consecința determinării în sarcina petentului a unui TVA suplimentar de plata și având în vedere că pretențiile din contestația formulată în legătură cu legalitatea determinării de către petent a bazei de impunere nu a fost susținută cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală și nici prin indicarea vreunei norme legale care să infirme starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală și modul de determinare de către acestea a impozitului de venit datorat de petentul SV bugetului consolidat al statului, pentru veniturile obținute în perioada 01.09.2010 – 31.12.2013 din cultivarea cerealelor, în cauză se va face aplicațiunea dispozițiilor art. 279 din Codul de procedură fiscală, urmând a fi respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de d-nul SV în legătură impozitul pe venit în suma de xxxx lei pentru anul 2010, în suma de xxxx lei pentru anul 2011 și în suma de xxxxx lei pentru anul 2012 stabilit în sarcina petentului prin Decizia de impunere nr. /28.02.2017.

3. Referitor la capătul de cerere în sumă de xxxxxx lei reprezentând contribuția socială de asigurari sociale de sănătate stabilita suplimentar prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.xxxxx6/28.02.2017, se rețin următoarele:

În fapt, pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2012, urmare verificărilor efectuate s-a constatat modificarea bazei impozabile pentru impozitul pe venit fiind identificate cheltuieli nedeductibile fiscal.

Astfel baza impozabila aferenta contribuției sociale de sănătate datorata de petentul SV aferentă activității economice desfășurate s-a modificat față de baza impozabila asupra căreia s-a stabilit contribuția plătită în baza declarației de venit anual aferentă fiecărui an fiscal, după cum urmează:

- pentru anul 2010 s-a stabilit un venit net suplimentar în suma de xxxxx lei
- pentru anul 2011 s-a stabilit un venit net suplimentar în suma de xxxxx lei
- pentru anul 2012 s-a stabilit un venit net suplimentar în suma de xxxxx lei

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar o diferența de venit în sumă de xxxxx care reprezintă baza de calcul pentru contribuția la CASS.

Pentru diferența de venit net stabilit suplimentar în suma de xxxxxxxx lei a fost stabilita suplimentar în sarcina petentului contribuția de asigurări sociale de sănătate **în suma de xxxxxxxx** lei prin aplicarea cotei de 5,5% asupra venitului net stabilit suplimentar conform art. 296²¹ alin.1 lit. c și alin.2 și art. 296²² alin.2 din Codul Fiscal prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri

impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. xxxxx/28.02.2017.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 296²¹, art. art. 296²² și art. 296²⁵ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare care prevăd ca:

ART. 296²¹ Contribuabili

“ (1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, după caz:

(...)

g) persoanele care realizează venituri din activitățile agricole prevăzute la [art. 71](#) lit. a) - c);”

ART. 296²²

“ Baza de calcul

(2) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. a) - e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.

(3) Pentru persoanele prevăzute la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. g), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate reprezintă venitul net determinat potrivit prevederilor [art. 72](#) și, respectiv, [art. 73](#) coroborat cu [art. 48](#), raportată la cele 12 luni ale anului. ”

“ART. 296²⁵ Declararea, definitivarea și plata contribuțiilor sociale

(1) Declararea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul a contribuțiilor sociale se realizează prin depunerea unei declarații privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, precum și a declarației de venit estimat prevăzute la [art. 81](#) și a declarației privind venitul realizat prevăzute la [art. 83](#), pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) În cazul impunerii în sistem real, obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotelor prevăzute la [art. 296¹⁸](#) alin. (3) asupra bazelor de calcul prevăzute la [art. 296²²](#) alin. (2) și (3).

(3) La determinarea venitului anual bază de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile prevăzute la [art. 80](#).

(4) Stabilirea obligațiilor anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin decizia de impunere anuală, pe baza căreia se regularizează sumele datorate cu titlu de plăți anticipate.”

Având în vedere că pretențiile din contestația formulată nu au fost susținute cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală și nici prin indicarea vreunei norme legale care să infirme starea de fapt constatată de organele de inspecție fiscală și modul de determinare de către acestea a diferenței de venit în sumă de xxxxx lei care reprezintă baza de calcul pentru contribuția la CASS, în cauză se va face aplicațiunea dispozițiilor art. 279 din Codul de procedură fiscală, urmând a fi respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de d-nul SV pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate în suma de xxxx lei stabilită în sarcina sa prin Decizia de impunere nr./28.02.2017.

4. Referitor la capetele de cerere privind Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr...../21.04.2017, nr.13693/25.04.2017, nr./25.04.2017 și emise de Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare din cadrul AJFP Timiș, se rețin următoarele:

În fapt, petentul SV a fost supus inspecției fiscale în urma căreia s-a emis Raportul de inspecție fiscală din 28.02.2017 și Deciziile de impunere nr./28.02.2017 comunicate contribuabilului la data de 27.03.2017

Prin Deciziile de impunere nr./28.02.2017, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentului obligații fiscale principale în sumă totală de xxxxxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, CASS în sumă de xxxxxxx lei, impozit pe venit în sumă de xxxxx lei pentru anul 2010, în sumă de xxxxxxx lei pentru anul 2011 și în sumă de xxxxxxx lei pentru anul 2012.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015, inspecția fiscală stabilește doar diferențe de obligații fiscale principale.

Astfel, la data de 21.04.2017 și respectiv 25.04.2017, Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare din cadrul A.J.F.P Timis a emis Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./25.04.2017, nr...../25.04.2017 și nr...../21.04.2017 pentru obligațiile fiscale principale de natura taxei pe valoarea adăugată, CASS și impozit pe venit individualizate prin deciziile de impunere nr...../28.02.2017 emise de organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Timiș.

Împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală prin Deciziile de impunere nr...../28.02.2017 emise de AJFP Timiș Activitatea de Inspecție fiscală, petentul a formulat contestație în cuprinsul căreia a contestat total atât deciziile de impunere prin care s-au stabilit debitele principale, cât și Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, nr...../25.04.2017, nr...../25.04.2017, nr...../21.04.2017 emise de Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare din cadrul A.J.F.P Timis.

Prin urmare, referitor la:

- **suma de xxxxxx lei** reprezentând dobânzi de întârziere în suma de xxxx lei și penalități de întârziere în suma de xxxx lei, **calculate prin Decizia referitoare la**

obligățiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. xxxxxxxx/21.04.2017

- **suma de xxxxx lei**, reprezentând penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de persoane fizice **calculată prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. xxxxxxxx/25.04.2017**

- **suma de xxxxxxx lei**, reprezentând dobânzi de întârziere în suma de 100.181 lei și penalități de întârziere în suma de xxxxxxx lei, **calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. xxxxxxx/25.04.2017**, având în vedere că documentele prin care s-au individualizat sumele de plată îl reprezintă Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. xxxxxxx/28.02.2017 și Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asocieră nr. xxxxx/28.02.2017, iar la pct. 1,2,3 din prezenta decizie s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de petent împotriva acestor decizii de impunere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxxx lei, contribuția de asigurări sociale de sănătate în suma de xxxxxx și impozitul pe venit în sumă totală de xxxxxx lei, deoarece petentul SV nu aduce argumente cu privire la modul de calcul al accesoriilor aferente taxei pe valoarea adăugată, CASS și impozit pe venit în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, potrivit căruia accesoriul urmează principalul, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, contestația formulată de SV împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./25.04.2017, nr...../25.04.2017 și nr...../21.04.2017 **va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma totală de xxxxxxx lei.**

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E

- **respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de Dl. SV pentru suma totală de xxxxxx lei reprezentând:

- **xxxxxxx lei** taxa pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de

inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. /28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș

- Inspecție Fiscală;

- **xxxxx lei** contribuția socială de asigurări sociale de sănătate (CASS) stabilită prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr. /28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- **xxxxxxx lei** impozit pe venit aferent anului 2010 stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;;

- **xxxxxxx lei** impozit pe venit aferent anului 2011 stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- **xxxxxx lei** impozit pe venit aferent anului 2012 stabilit prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /28.02.2017 emisă de A.J.F.P. Timiș - Inspecție Fiscală;

- **xxxxxx lei** dobânzi și penalități de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. /21.04.2017 emisă A.J.F.P. Timiș - Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare;

- **xxxxxx lei** penalități de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. /25.04.2017 emisă A.J.F.P. Timiș - Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare;

- **xxxxxx lei** dobânzi și penalități de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. /25.04.2017 emisă A.J.F.P. Timiș - Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare.

- prezenta decizie se comunica la:

- SV

- A.J.F.P Timiș

- Serviciul Fiscal Orășenesc Sânnicolau Mare.

cu aplicarea prevederilor pct. 7.6. din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

Vasi8le